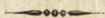

РЪЧИ

нравоучителны Філософовъ.

СОКРАТЪ філософъ думаше, какъ е доброта безъ разума со все пусша и неполезна.

Побѣда безъ бой и борба, не спрува на человекъ голама слава.

На сына послушнаго не са тяжки опечески повелѣнія.

Жена добра зарадъ мужа своего умире, а злаша гледа да го поскоро умори : шого ради нѣкому человекъ жена е радостъ и ушѣха, а нѣкому плачь, горестъ и мученіе.

ПЛАТОНЪ обычештоваше на всякій день прижды да благодари Бога, перво : зашто се е родилъ человекъ, а не скопъ ; второ : зашто се е родилъ Еллинъ, а не опъ варварска рода ; а шрешо : зашто се е родилъ въ время Сократово, опъ когошо е научилъ філософіаша.

Пышаха го, кой е опъ человекъыше найкрѣпокъ ; опвѣща : Той, койшо побѣждава гнѣвашъ си, а оный е найслабъ, койшо не може да ушаи никакова шайна.